

TEPE'DEKİ BÖCEK

Hikayemiz günümüzden fazla ileri bir zaman diliminde geçmemekte, dünyayı saran virüs tehlikesinin toplumu resmen ikiye bölmesi "Tepe" isimli elit ve şimdye kadar virüsün bulaşmadığı kesimi kaplayan bir grup varken tek görevi resmen o Tepe grubuna hizmet olan bir grup olarak alt tabaka bulunmakta. Aslında günümüzden pek farklı olmayan bu dünyada toplumun yüzde doksan dokuzu virüsün hiç uğramadığı toplumun yüzde bir gibi küçük bir kısmına hizmet etmekte, ürettiklerinin çok büyük bir kısmı Tepe kesime giderken onlarda birer karga gibi Tepe kesimden arta kalanlarla yetinmek zorunda. Tepe ismi verdiğimiz bu kesim dünyanın farklı yerlerinde kendilerine diğer herkesten izole ederek küçük şehirlerde büyük gökdelenlerde yaşamakta, Tepe kesimin aksine alt tabaka kendileri arasında hiçbir sınır bulunmayan kulübelerde yaşamaktadır. Alt tabakanın üretimi olup Tepe kesime teslim edilen her şey dikkatlice insanlar tarafından dezenfekte edilir ve bu şekilde o büyük şehirlere girebilir, yapılacak en ufak bir dikkatsizlik durumunda bile bu elit kesimden birisi alt tabakaya aktarılabilir ve bunu tarihte örnekleri olmuştur.

Bizim konumuz ise bu dünyada Tepe'de bulunan bir karakter kendisi hiçbir şey yapmayan işi sadece her gün eğlenip evine döndüğünde ise kendisine otomatik olarak

teslim edilen paketler ile ihtiyaçlarını karşılamak. Sıcak bir yaz sabahı yüzüne vuran güneş ile uyanan karakterimiz ilk iş olarak yüzünü yıkamak olarak artık resmen otomatik olmuş bir şekilde tuvalete giderken hala akklı bomboş bir robot gibi yüzünü yıkadıktan sonra aynadaki kısa saçlı büyük kemerli bir burnu bulunan ve dudağının sağında kkk ve hiç kapanmayacak gibi duran yaraya bakarken buluyor kendisini ve daha bir gece önce neler olduğunu anlamaya alışıyor.Birkaç dakika boyunca hayatından sıklımiş olan bu yüze baktıktan sonra kendisine güzel bir kahvaltı hazırlamak için tuvaletten çıkıp mutfağa doğru yavaş ve bıkkın adımlarla yürümeye başlar. Mutfağa ulaştığında daha gece eline ulaşmiş olan kutudan bir dilim ekmek ve ilek reçeli çıkarır ve dikkatli şekilde ekmeğin kenarlarını kesip ardından çöpe attıktan sonra reçelini sürer ve ekmeğini alarak salona geçer. Televizyonu açıp dn yaşanan olayların zeti dinlerken bugün neler yapmak istediğini neler yiyeceğini kiminle nerede nasıl eğleneceğini düşünür.

Aynı akşam eve geldiğinde güzel geçen bir günün rahatlığı ile duşa girdi ve ardından doğrudan yatağına giderek uykuya daldı. Birkaç gün sonra akşam saat yedi civarında birden ateşi anormal derecelere geldi, hemen bir ambulans çağırdı ve kendisini yarım saat sonra hastanede buldu. Bütün vücudunu bir gerilim kaplamıştı ya bir sorun olduysa, ya daha önce arkadaşlarının başına

gelenin aynısı yaşayacaksa. O bunların sonucunu düşünürken kötü haber gecikmedi doktorlar yüksek korumalı şekilde odasına geldi ve onu şehirden çıkarmak üzere aldılar.

Artık yaşamak için kendi çalışmalı ve eski arkadaşlarına hizmet etmesi gereken karakterimiz bırakıldığı sokakta bulunan diğer yapılar gibi boş ve ruhsuz kulübeye girdi ve oturup ne yapacağını düşünmeye başladı. Kendisine dışarıda nasıl yaşayacağını öğretmesi gereken kişiler lazımdı onlara ile konuşmalı kendisine bir iş bulmalı ve bir şekilde hayatta kalmalıydı. Doğduğu günden itibaren hiçbir iş yapmamış ve para kazanmamıştı çoktan omuzlarındaki yülün altında ezilmeye ve hayatına son vermeyi bile düşünüyordu. Bir hışımla dışarıya çıktı ve etrafta koşmaya başladı. Koşuyor, etrafında neler olduğuna dikkat etmiyor, sadece koşuyordu bir insana çarpması onu kendisine getirdi ve adam birden dikkat kesildi ve onu iyice süzmeye başladı. Uzun boylu, geniş omuzlu adamın sarı uzun saçları terlediği için alnına düşmüştü, gözlükleri arkasından karakterimize bakarak neden önüne bakmadan böyle deli danalar gibi etrafta koştuğunu sordu. Karakterimizin içinde birden bir umut doğdu, belki de bu tanımadığı adam ona yardım edebilirdi. Heyecanlı bir şekilde başından geçenleri adama anlattı ve son kelimesini bitirmeden adam tarafından kaldırımın kenarına atıldı ve bir güzel tartaklandıktan

sonra adamın onu bırakması sonucu oradan koşarak uzaklaştı, yaklaşık iki yüz metre sonra durdu ve bir daha etrafına bakındı. Görünüşü güven veren birilerini arıyordu gece yarısına kadar böyle devam etti fakat yardım istediği herkes ya ona ağır ithamlarda bulunuyordu, görünüşe göre kimse onu burada sevmiyordu. Ya virüs taşıdığını söyleyerek ya da yıllarca onları ezdikleri, kendileri eğlenerek yaşarken onların burada sevdiklerini kaybettiklerini söylenen insanlar tarafından dayak yiyordu. Karar vermişti artık hayatının son günlerindeydi kimse ona yardım etmeyecekti onu öldüren şey ya vücudunda bulunan mikroskobik canlı ya da açlık olacaktı. Son günlerini güzel yaşamaya karar vermişti fakat artık uykusu gelmişti buraya ilk bırakıldığında girdiği gibi bir kulübeye girmeye karar verdiği sol kolunu dirseğinin biraz altından tuttu, acısı hat safhadaydı boş bir yer aramak için geziniyor ve etrafına bakıyordu. Bu şekilde yaklaşık yarım saat yürüdükten sonra camları halen duran bir ev buldu, bir aceleyle girdi ve oturmaya başladı, yere uzanamazdı eğer yere ne kadar temas ederse gecenin soğuşunu vücuduna alacaktı yavaş bir şekilde gözleri kapandı ve kısa bir uykuya daldı. Bu göreceli olarak güzel uykusu yedi kişilik bir grup tarafından bölündü yaşları on beşi geçmeyen çocuklardan oluşan bu grubun canı sıkılmıştı ve eğlencelerini bulmuşlar gibi duruyordu, karakterimizin uyanmasını sağlayan taş bir çocuğun elindeki sapandan çıkmıştı ve sap ayak bileğine çarpmıştı. Ardından karnına

bir çocuk elindeki sopayla bir darbe indirdi, bir başkası sırtına tekme attı karakterimiz diğer saldırılardan kurtulup ayağa kalktığında tekrardan koşmaya başladı fakat bu sefer de çocuklar arkasından taş atmaya başladılar neyse ki çok iyi taş atamıyorlardı fakat orta büyüklükteki bir taş tam olarak iki omzunun ortasına isabet etti. Çocuklardan kurtuldu olduğu yerde durdu ve son birkaç gününü aklından geçirdi, saat gece bir buçuktu hala yorgundu ve uyuyabilirdi fakat tekrar böyle bir sorunla karşılaşmak istemiyordu sabah ta zaten düşündüğü çözümü uygulamak için boğazda ki köprüye doğru ilerledi, köprünün ortasına gelince durdu ve düşünmeye başladı, hayatını neler yaptığını, neler başardığını. Ve ardından fark etti ki aslında insanlığa hatta kendisine değer katan ona geliştiren tek bir şey bile yapmamıştı. Kendisinden tiksindi bir böcek olduğuna karar verdi orada bulunan fakat eğer orada bulunmasaydı yokluğu fark edilmeyecek hatta iyi ki öldü denilecek bir böcek. Ve düşünmeye başladı belki bir umut eğer hayatında kendisi veya çevresi için yaptığı tek bir iyi şey onu ölümden döndürebilirdi. Hayatına ilk başladığında şu an kurulu olan düzen oturmuştu ve hayatı bu düzenin başlarında başlamıştı çocukken daha ortaokul beşinci sınıftayken alt tabakada yaşanan nüfus artışı sonucu sadece belirli çocuklar okulda yetiştirilmeye başlanmıştı. Kendisi bu grupta bulunmuyordu bu yüzden hayatta kendisini geliştirmek yerine eğlenmeyi seçmişti, annesi zaten doğum sırasında

ölmüştü ve üç sene önce babası öldüğünde ise içinde bir burukluk hissetmemiş ve eğlenmeye devam etmişti. Bu son düşünceden sonra kendisinden iyice tiksindi kendisini boğazın soğuk sularına bıraktı, beton etkisiyle beraber ardından soğuk su ve yüzme bilmemesi ile kendi hayatına son vermiş oldu. Biraz dışarıdan bakınca aslında bir böcek toplumdan temizlenmişti onu seven kimse yoktu hem eski hem de yeni yaşam alanında. İnsanlık onun ölümü umursamıyor hatta zorla çıkarıldığı şehirden atılmasının büyük olay olmasının sebebi sadece içeriye virüs girmiş olmasıydı ilerleyen bir aylık zaman dilimde karakterimiz geçtiği yollardan geçen yetmiş üç diğer insanda kendisini aynı ana karakterimiz gibi ölümün kollarına bıraktı. Ve dünyada bulunan bu yeni düzen bu şekilde devam insanlar sırf büyük şehirlerin içerisinde doğduğu için ya aşırı iyi eğitimler alıp araştırmaları ile ünlü oluyor ya da hayatını eğlenerek yaşıyordu. Alt tabakada doğan insanlar ise eğer başarabilirlerse iki odalı evlerinde etrafında bulunan insanların kıskançlık ve nefreti içerisinde yaşıyorlardı, aslında hiçbir şey değişmemiş sadece toplumun yüzde doksan dokuzu ile yüzde biri arasına fiziksel duvarlar örülmüştü

Ahmet Yasin Çolakkadıoğlu

Remzi Özer YBO 7/C

Osmaniye